

на Сына челоуѣческаго. [Мат. гл. 24. ст. 30.] И Давидъ говори; Далъ еси боящимся тебе знаменіе, еже убѣжати отъ лица Дука. (Псал. 99. ст. 6). и пакъ: Сотвори со мною знаменіе во благо, и да видятъ не навидящи мя и постыдятся. [Псал. 85. стих. 17.] И така, ако Сына челоуѣческаго, сирѣчь Христа, любятъ крѣстоборци тѣ; то трѣба да възлюбятъ и негово то знаменіе, честный тѣ крѣсть ако любятъ побѣдѣ тѣ надъ Діаволъ тѣ, коя то е станѣла чрѣзъ крѣстно то орѣжіе; то трѣба да възлюбятъ и само то крѣстно орѣжіе. За по голѣмъ ли честь отъ крѣсть тѣ Христовъ бѣше достойно копіе то, съсъ кое то Давидъ уби Голіаѣа? Ако прочее онова копіе, кое то бѣше осквернено отъ крѣвь тѣ Голіаѣовѣ, честно ся пазяше въ черковѣ тѣ; то колко по-вече крѣсть тѣ, напоенный тѣ съсъ крѣвь тѣ Христовѣ, и освященный тѣ чрѣзъ прикосновеніе то на прѣчистѣ тѣ Му плѣть, сме длѣжны да имаме въвъ честь несравненно по-голѣмъ!

Ако земля та ся нарича свята, гдѣ то стояше Ангель тѣ: [Г. Нав. гл. 5. ст. 15.] Ако мѣсто то ся нарича свято, гдѣ то стояше Моисей: [Исх. гл. 3. ст. 5.] то колко по-вече трѣба да наричяме святъ крѣсть тѣ, на кого то стояше Христосъ? затова и Псалмопѣвецъ тѣ говори:

Вознесите Господа Бога нашего, и покланяйтеся подножію ногу его, яко свято есть. [Пс. 98. ст. 5.] и пакъ: *Поклони мѣя на мѣсто идѣже стоятъ ногѣ его.* [Псал. 131 ст. 7.] Още ако крѣпы тѣ